

[Poul Møller.]

deres forbrug, hvis de kun har et afkast på f. eks. 4 pct. Vi har for nylig behandlet en lovgivning om overformynderiet, hvor visse formueejeres formuer er båndlagte; de får et renteafkast på 4 pct., hvis deres formue ikke er under særskilt bestyrelse. Men med 4 pct.s renteafkast vil det for de fleste af disse formueejere være umuligt at have bare en nogenlunde levestandard; der er mange, der er i den situation, da formuen jo netop er båndlagt, fordi deres forhold er sådan, at de ikke vil have let ved at skaffe sig selvstændig erhvervsindtægt.

Jeg skal i denne forbindelse nævne et tredje formueskattemæssigt problem ud over det generelle; det vedrører de mennesker, som kun har en rentenydelsesret. Med hensyn til de mennesker, der har en båndlagt formue, kan socialdemokratiet naturligvis ikke svare med det klassiske argument: „I kan jo bruge af formuen — hvad kommer det os ved, når I har formue“, for de må ikke bruge af formuen. På samme måde med de mennesker, der kun har en rentenydelsesret. Denne bliver formueskattemæssigt kapitaliseret, således at de bliver sat i formueskat af den og derved får lagt en ekstra byrde på deres indkomstskat, som de skal betale af renten. Derved sidder mange mennesker faktisk meget, meget dårligt i det — det gælder altså de mennesker, som er blevet placeret på denne måde med formuer, som de efter arveladers bestemmelse ikke må røre ved, men som til gengæld skal betale skat af disse urørlige midler. Jeg har gerne villet fremhæve disse problemer, fordi jeg ved, at mange mennesker sidder og slås med disse vanskeligheder.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen gav et vældigt løfte her i dag — jeg har hæftet mig ved det, men jeg ved ikke, hvor alvorligt det skulle tages — om, at man helt skulle opgive ejendomsskyldvurderingerne. Det kunne rigtignok spare os megen administration og mange papirbunker, og det ærede medlem har for så vidt ret i, at når virkningen af vurderingerne skal tjekkes, kunne man måske spare sig hele dette vurderingsapparat. Det er en tanke, om skal indgå i mit partis overvejelser, og jeg håber da også, den høje regering vil

være venligsindet over for det ærede medlems bemærkning.

Det må vel erkendes ved dette udskrivningslovforslags behandling, at arbejdet med en skattereform er gået i stå. Lovforslaget er jo udtryk for, at finansministeren ikke venter nogen skattereform inden 1. april.

Det store udvalg, der er nedsat om merværdiafgiften, er i disse dage optaget af alle mulige andre problemer end merværdiafgiften; det skal både være finansudvalg og boligudvalg, investeringsudvalg og hvad ved jeg, og det har i øjeblikket gjort sig til en slags overudvalg for det danske folketing. Jeg tror, den fremgangsmåde, man har valgt i udvalget — og det har jeg sagt — er meget forkert, og at den sinker sagernes behandling. Man skulle først og fremmest lade finansudvalget arbejde med finansloven, lade boligudvalget arbejde med boligproblemerne, lade investeringsudvalget arbejde med investeringsproblemerne, for at vi så, når vi nåede frem til marts og så konklusionerne af disse udvalgs arbejde og i øvrigt vidste, hvordan den økonomiske situation stillede sig, kunne være i stand til at tage stilling til, om staten skulle have flere eller færre indtægter, end den har nu. Men det har man altså ikke villet; man bruger derfor tiden i merværdiafgiftsudvalget til alt muligt andet end skattereformbestrebelse og behandling af merværdiafgiften.

Vi kan vel også se i øjnene, at man vanskeligt kan komme længere med merværdiafgiften, så længe vi ikke har fået det forslag fra finansministeriet, partiet venstre har ønsket om en detailafgift. Vi har heller ikke endnu fået beregningerne over vort store skattereformforslag, som vi fremlagde i begyndelsen af september i udvalget, og alt det vil naturligvis gøre, at vi vanskeligt kan komme videre med de egentlige reformbestrebelse, hvortil mit parti — som det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævnte det — har givet et bidrag, som vi mener er af meget konstruktiv karakter, idet vi undgår at få både statsskat og kommuneskat for de fleste indtægter og samtidig kan øge proportionalstrækket meget langt derved.

Men kunne vi da ikke bruge ventetiden til noget andet? Kunne vi ikke bruge ventetiden til at komme ind på nogle af de skattereformsynspunkter, som skal til?